

Sygn. akt VII U 2240/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku

VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Ewa Bałtrukowicz

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2014 r. w Gdańsku

sprawy U. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o odsetki

na skutek odwołania U. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

z dnia 22 sierpnia 2013 r. nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje pozwany organ rentowy do wypłaty ubezpieczonej U. P. ustawowych odsetek od kwoty 45.986, 29 zł (czterdzieści pięć tysięcy dziewięćset osiemdziesiąt sześć złotych 29/100) za okres od 26 października 2011 r. do dnia 27 maja 2013 r.
2. w pozostałym zakresie oddala odwołanie.

Sygn. akt VII U 2240/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 sierpnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. przyznał ubezpieczonej U. P. odsetki z tytułu wypłaconej emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r., które miały być wypłacone za okres od 28 maja 2013 r. tj. od następnego dnia po upływie terminu na wypłatę świadczenia do 24 lipca 2013 r. tj. do dnia wypłaty świadczenia w kwocie 949,96 zł.

Jako podstawę prawną powyższej decyzji wskazano art. 85 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 118 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Odwołanie od powyższej decyzji organu rentowego wniosła ubezpieczona U. P., żądając zmiany zaskarżonej decyzji poprzez zasądzenie odsetek za zwłokę w wysokości 4.962,84 (5.912,80 zł – 949,96 zł).

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, iż niezasadnie nie nadano biegu odwołaniu z dnia 24 lipca 2013 r. od decyzji (...) oraz że decyzją z dnia 22 sierpnia 2013 r. błędnie przyznano odsetki za zwłokę w wysokości 949,96 zł

jedynie za okres od 28 maja 2013 r. do 24 lipca 2013 r. zamiast od dnia zawieszenia wypłaty świadczeń emerytalnych tj. od 1 października 2011 r. (k. 2-4 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując w całości stanowisko zaprezentowane w zaskarżonej decyzji.

Organ rentowy wyjaśnił, iż decyzją z 11 czerwca 2013 r. organ rentowy, wykonując prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego z 26 marca 2013 r. (sygn. akt III AUa 1260/12), podjął wypłatę świadczenia wnioskodawczyni za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r., zgodnie z treścią wyroku.

W dniu 29 lipca 2013 r. wpłynęło odwołanie wnioskodawczyni od decyzji z 11 czerwca 2013 r., w którym wnioskodawczyni domagała się wypłaty odsetek, w związku z czym organ rentowy decyzją z 22 sierpnia 2013 r. wydał decyzję w przedmiocie odsetek i pismem z dnia 30 sierpnia 2013 r. poinformował wnioskodawczynię, iż przysługuje jej prawo odwołania od nowej decyzji oraz że nie nadaje się biegu odwołaniu z dnia 24 lipca 2013 r. Mając na uwadze, iż w kwestii odsetek ZUS wydał decyzję z 22 sierpnia 2013 r., a ubezpieczona nie formułuje innych zarzutów pozwany potraktował odwołanie z dnia 20 września 2013 r. jako odwołanie od decyzji z 22 sierpnia 2013 r.

Pozwany podał, iż w wyniku apelacji ubezpieczonej Sąd Apelacyjny w Gdańsku wyrokiem z dnia 26 marca 2013 r. III AUa 1260/12 zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego z 8 maja 2012 r. (VII U 3559/11) i nakazał organowi rentowemu wypłatę emerytury ubezpieczonej za okres od października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. (punkt I), a w pozostałym zakresie umorzył postępowanie (punkt II). W dniu 10 maja 2013 r. pozwany wniósł skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Apelacyjnego oraz złożył wniosek o wstrzymanie wykonalności tego wyroku. Postanowienie Sądu Apelacyjnego z 21 maja 2013 r. odmawiające wstrzymania wykonalności wyroku wpłynęło do organu rentowego w dniu 28 maja 2013 r.

Organ rentowy wyjaśnił również, iż decyzją z 22 sierpnia 2013 r. przyznał ubezpieczonej odsetki od dnia 28 maja 2013 r. tj. od dnia wpływu do ZUS postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 21 maja 2013 r. odmawiającego wstrzymania wykonalności wyroku z dnia 26 marca 2013 r., gdyż to zdarzenie, według organu rentowego, stanowi datę wyjaśnienia ostatniej okoliczności w sprawie.

(k. 7-8 akt sprawy).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G. decyzją z dnia 9 lipca 2009 r. przyznał ubezpieczonej U. P. prawo do emerytury od dnia 1 czerwca 2009 r.

dowód: decyzja pozwanego o przyznaniu emerytury z dnia 9.07.2009 r. – k. 54 akt emerytalnych

Następnie decyzją z dnia 13 października 2011 r. pozwany wstrzymał ubezpieczonej wypłatę emerytury od dnia 01 października 2011 r., przywołując przepis art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153 poz. 1227 j.t.) i wskazując, iż wydanie decyzji wynika z faktu kontynuowania przez nią zatrudnienia.

dowód: decyzja pozwanego o wstrzymaniu wypłaty emerytury z dnia 13 października 2011 r. – k. 81 akt rentowych

Ubezpieczona złożyła odwołanie od powyższej decyzji, na skutek czego Wyrokiem z dnia 8 maja 2012 r. o sygn. akt VII U 3559/11 tut. Sądu oddalił odwołanie ubezpieczonej.

Okoliczności bezsporne, a także: akta emerytalne: odwołanie ubezpieczonej – k. 82

Decyzją z dnia 8 marca 2013 r. pozwany organ rentowy wznowił wypłatę emerytury ubezpieczonej za okres od 22 listopada 2012 r. do 28 lutego 2013 r., natomiast decyzją z dnia odmówił uchylenia decyzji z dnia 13 października

2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesiła ubezpieczonej prawo do emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r.

Okoliczności bezsporne, a także: akta emerytalne: decyzja z 8.03.2013 r. – k. 144, decyzja z 13.03.2013 r. – k. 158

Na skutek apelacji ubezpieczonej od wyroku tut. Sądu z dnia 8 maja 2012 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku prawomocnym wyrokiem z dnia 26 marca 2013 r. wydanym w sprawie III AUa 1260/12 w punkcie I zmienił zaskarżony wyrok i nakazał organowi rentowemu wypłatę emerytury ubezpieczonej od dnia 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r., a w punkcie II umorzył postępowanie w pozostałym zakresie.

Okoliczności bezsporne, a także: akta emerytalne: odwołania ubezpieczonej – k. 82, apelacja ubezpieczonej od wyroku z 8.05.2012 w sprawie VII U 3559/11 - k. 119-120, odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 26 marca 2013 r. z uzasadnieniem – k. 126-127

Pismem datowanym na dzień 26 kwietnia 2013 r., nadanym w urzędzie pocztowym w dniu 30 kwietnia 2013 r., w związku z prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 26 marca 2013 r. ubezpieczona zwróciła się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z wnioskiem o wypłatę zaległych świadczeń emerytalnych od dnia 1 października 2011 r. wraz z ustawowymi odsetkami

Okoliczności bezsporne, a także: akta emerytalne: wniosek – k. 173

Postanowieniem z dnia 21 maja 2013 r. Sąd Apelacyjny oddalił wniosek pozwanego z dnia 10 maja 2013 r. o wstrzymanie wykonalności w/w wyroku. Odpis postanowienia wpłynął do organu rentowego w dniu 28 maja 2013 r.

Okoliczności bezsporne, a także: wniosek z 10.05.2013 r. k. 128 akt emerytalnych, odpis postanowienia Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 21 maja 2013 r. o sygn. akt III AUa 1260/12 – k. 155 akt emerytalnych

Pozwany organ rentowy od w/w wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 marca 2013 r. wywiódł skargę kasacyjną z dnia 10 maja 2013 r., którą następnie w toku postępowania przed Sądem Najwyższym cofnął, w związku z czym Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2013 r. o sygn. akt II UK 288/13 umorzył postępowanie kasacyjne.

Okoliczności bezsporne, a także: akta emerytalne: skarga kasacyjna pozwanego z dnia 10 maja 2013 r. – k. 129-132 akt sprawy o sygn. akt VII U 3434/11, odpis postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 22 sierpnia 2013 r. o sygn. akt II UK 288/13 – k. 228

Decyzją z dnia 11 czerwca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych, wykonując prawomocny wyrok Sądu Apelacyjnego z dnia 26 marca 2013 r. podjął wypłatę emerytury ubezpieczonej za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2011 r.

Okoliczności bezsporne, a także: akta emerytalne: decyzja z 11 czerwca 2013 r. k. 185

W dniu 29 lipca 2013 r. ubezpieczona złożyła odwołanie od powyższej decyzji w części nienaliczenia odsetek za zwłokę od wypłaconej kwoty uprzednio zawieszony emerytury.

Decyzją z dnia 22 sierpnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał ubezpieczonej odsetki ustawowe jedynie z okres od 28 maja 2013 r. t do dnia 24 lipca 2013 r. tj. od dnia wypłaty świadczenia. Decyzję tę ubezpieczona zaskarżyła w niniejszym postępowaniu.

Okoliczności bezsporne, a także: akta emerytalne: odwołanie k. 196, decyzja z 22 sierpnia 2013 r. k. 220

Wyrównanie świadczenia emerytalnego zostało wypłacone ubezpieczonej w dniu 25 lipca 2013 r.

okoliczność bezsporna, vide: odwołanie ubezpieczonej – k. 2 akt sprawy

Datę wypłaty świadczenia ubezpieczonej pozwany organ ustalił na 25 dzień miesiąca.

dowód: decyzja pozwanego o wznowieniu wypłaty emerytury z dnia 8 marca 2013 r. – k. 144

Powyższy bezsporny stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zgromadzonej w aktach niniejszej sprawy oraz aktach rentowych pozwanego organu, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała jej rzetelności i prawdziwości. Sąd również nie znalazł jakichkolwiek podstaw do podważenia jej wiarygodności z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej U. P. w znacznej części zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było prawo ubezpieczonej do skutecznego żądania odsetek od emerytury za okres od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r., której wypłatę wstrzymał organ rentowy. Ubezpieczona wносиła o przyznanie jej odsetek od dnia 1 października 2011 r. do dnia 27 maja 2013 r., wskazując, iż odsetki za okres od 28 maja 2013 r. do 24 lipca 2013 r. zostały jej wypłacone.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż wraz z wejściem w życie ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o ustaleniu i wypłacie emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w okresie od 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. (Dz.U. 2014.169), zwana dalej ustawą, tj. od dnia 19 lutego 2014 r., uległ zmianie stan prawny. Przedmiotowa ustawa bowiem, oprócz potwierdzenia zasadności wypłaty (wyrównania) na rzecz uprawnionych świadczeniobiorców całej „zwieszanej emerytury” zawiera również szczególne regulacje dotyczące wypłaty odsetek od tego świadczenia. W art. 4 ust. 2 stanowi bowiem, iż kwota zawieszanej emerytury, obliczona w sposób określony w ust. 1 (czyli jako suma emerytur w wysokości, w jakiej przysługiwałyby w okresie, o którym mowa w art. 1, to znaczy w okresie od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r., z uwzględnieniem ich waloryzacji), przysługuje wraz z odsetkami ustalonymi w **wysokości odsetek ustawowych, określonej przepisami prawa cywilnego**, a w ust. 3 tego przepisu, że odsetki, o których mowa w ust. 2, przysługują do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Regulację tę wspiera dodatkowo art. 8 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym emeryci, w przypadku których wypłata zwieszanej emerytury została ustalona na podstawie prawomocnego wyroku sądu, w którym sąd nie orzekł o odsetkach albo roszczenie o odsetki zostało oddalone, mogą złożyć wniosek o wypłatę odsetek od zasądzonej kwoty: 1) do dnia wypłaty – w przypadku gdy wypłata zawieszanej emerytury nastąpiła przed dniem wejścia ustawy; 2) do dnia wejścia ustawy w życie – w przypadku gdy wypłata zawieszanej emerytury nastąpiła po dniu wejścia ustawy w życie, a także ust. 2, w myśl którego do wniosku, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 7 ust. 3 i 4, co oznacza, że wniosek o odsetki składa się w organie rentowym, a organ ten wydaje decyzję w terminie 60 dni od dnia wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji. Stosownie do art. 10 pkt 2 ustawy w sprawach nieuregulowanych w niej stosuje się odpowiednio, między innymi, art. 85 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz przepisy wydane na podstawie art. 85 ust. 2 tej ustawy.

Nie budzi wątpliwości, iż warunkiem niezbędnym do uzyskania odsetek jest złożenie wniosku przez ubezpieczoną i w ocenie Sądu ubezpieczona temu obowiązkowi zadośćuczyniła (mimo iż miało to miejsce w poprzednim stanie prawnym), składając pismo z dnia 24 lipca 2013 r. stanowiące odwołanie od decyzji z dnia 11 czerwca 2013 r. w zakresie nieprzyznania odsetek za zwłokę od wypłaconej emerytury, uprzednio zawieszanej (k. 196).

W ocenie Sądu, po wejściu w życie ustawy z 13 grudnia 2013 r. w sprawie, w której przedmiotem sporu jest prawo do odsetek za zwłokę w wypłacie emerytury, do której prawo zostało zawieszone na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych nadal znajduje zastosowanie art. 85 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (z uwagi na odesłanie w art. 10 ust. 2 ustawy z 13 grudnia 2013 r.). Zastosowanie powyższego przepisu nadal jednak budzi wątpliwości w zakresie dotyczącym sposobu określenia daty, od której przewidziane w tym przepisie odsetki mogą zostać przyznane.

Niewątpliwie w dacie wydania decyzji wstrzymującej wypłatę emerytury – tj. dnia 13 października 2011 r. (k. 81 akt emerytalnych) – ówczesny stan prawny czynił zaprezentowane w tejże decyzji stanowisko pozwanego prawidłowym. Dopiero bowiem wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. wydanym w sprawie o sygn. akt K 2/12 Trybunał Konstytucyjny stwierdził, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. nr 153 poz. 1227 j.t.), dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed dniem 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji RP.

Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego w ocenie Sądu Okręgowego, zgodnej z utrwalonym w judykaturze zapatrywaniem, wywołuje skutki czasowe ex tunc, co należy rozumieć w ten sposób, że przepis prawa uznany, przez Trybunał Konstytucyjny za niezgodny z Konstytucją, nie może być stosowany przez sądy i inne organy w odniesieniu do stanów faktycznych sprzed ogłoszenia orzeczenia Trybunału (por. postanowienie z dnia 7 grudnia 2000 r., III ZP 27/00, OSNAPiUS 2001 nr 10, poz. 331 oraz wyroki: z dnia 5 września 2001 r., II UKN 542/00, OSNP 2003 nr 2, poz. 36, z dnia 12 czerwca 2002 r., II UKN 419/01, OSNAPiUS 2002 nr 23, poz. 58, z dnia 27 września 2002 r., II UKN 581/01, OSNP 2003 nr 23, poz. 581, z dnia 18 grudnia 2002 r., I PKN 668/01, OSNP 2004 nr 3, poz. 47, z dnia 24 stycznia 2006 r., I PK 116/05, OSNP 2006 nr 23-24, poz. 353). Pogląd ten w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy pozwala zaś uznać za w pełni uprawnione stanowisko, że w przypadku ponownej oceny uprawnień ubezpieczonej do emerytury w okresie, w którym uprawnienia te były zawieszane, a wypłata świadczenia wstrzymana, ocena ta powinna być dokonywana w taki sposób, jakby przepisy powodujące wstrzymanie wypłaty nie obowiązywały.

Nie ulega jednakże wątpliwości, że w wymienionym okresie uprawnienia ubezpieczonej były ukształtowane decyzją z dnia 13 października 2011 r., mocą której wstrzymano wypłatę emerytury. Wypada też podkreślić, iż mimo wydania przez Trybunał Konstytucyjny wyroku z dnia 13 listopada 2012 r. decyzja ta nie utraciła mocy obowiązującej, a w związku z jedynie częściową reakcją na to orzeczenie organu rentowego, który decyzją z dnia 8 marca 2013 r. wznowił wypłatę emerytury za okres po 22 listopada 2012 r., konieczna była jej weryfikacja na drodze sądowej.

Pozytywne dla ubezpieczonej rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego stwierdzające prawo ubezpieczonej w wypłaty emerytury za okres od 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r., nie budzące żadnych wątpliwości w świetle obecnie obowiązującej ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r., powoduje jednak konieczność rozważania ewentualnego obowiązku wypłaty przez organ rentowy odsetek za zwłokę. Zgodnie z treścią stanowiącego jedyną w prawie ubezpieczeń społecznych podstawę prawną żądania przez ubezpieczonych od organu rentowego odsetek za zwłokę w ustaleniu i wypłacie świadczeń z ubezpieczeń społecznych art. 85 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, do której odwołuje art. 10 ust. 2 ustawy z 13 grudnia 2013 r., jeżeli organ rentowy – w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych lub świadczeń zleconych do wypłaty na mocy odrębnych przepisów albo umów międzynarodowych – nie ustalił prawa do świadczenia lub nie wypłacił tego świadczenia, jest zobowiązany do wypłaty odsetek od tego świadczenia w wysokości odsetek ustawowych przewidzianych przepisami prawa cywilnego. Nie dotyczy to jednak przypadku, gdy opóźnienie w przyznaniu lub wypłaceniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności.

Rozważając zasadność roszczenia ubezpieczonej tut. Sąd stanął na stanowisku, iż decyzja organu rentowego zawieszająca prawo do emerytury i wstrzymująca wypłatę tego świadczenia, w świetle orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 listopada 2012 r., stanowiła następstwo błędu tego organu w rozumieniu art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

Choć decyzja o zawieszeniu wypłaty emerytury z dnia 13 października 2011 r.) od dnia 1 października 2011 r. była zgodna z formalnie obowiązującym wówczas prawem, to od dnia 22 listopada 2012 r., tj. od ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. - K 2/12 - odmowa wypłaty emerytury za czas od 1 października 2011 r. była już niezgodna z prawem. Organ rentowy mimo uznania przez Trybunał niekonstytucyjności

przepisów, na których podstawie wydano zaskarżoną decyzję o wstrzymaniu wypłaty ubezpieczonej emerytury w sposób prawidłowy nie zweryfikował swojego stanowiska, wznawiając wypłatę emerytury dopiero od dnia 22 listopada 2012 r., stanowi okoliczność za którą Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponosi odpowiedzialność, albowiem co najmniej od dnia ogłoszenia wyroku Trybunału Konstytucyjnego organ rentowy miał już wszystkie potrzebne dane pozwalające na wydania decyzji zgodnie z prawem, podczas gdy po stronie świadczeniobiorcy nie występował już jakikolwiek obowiązek wykazywania okoliczności uzasadniających jego wnioski o wypłatę zawieszonoego świadczenia, tzn. obciążających wnioskodawcę (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 27 września 2002 r., II UK 214/02 oraz z dnia 22 kwietnia 2004 r., III UA 1/04, a zwłaszcza wyrok z dnia 25 stycznia 2005 r., I UK 159/04).

Sąd rozpoznający niniejszą sprawą z całą stanowczością podziela pogląd zaprezentowany przez Sąd Apelacyjny zwracający się z pytaniem prawnym do Sądu Najwyższego (vide: postanowienie SN z 10.01.2014 r. III UZP 3/13, niepubl.), że nie może być przenoszone indywidualnie na ubezpieczonych ryzyko niekompetentnego funkcjonowania organów władzy państwowej - tu władzy ustawodawczej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie jest wprawdzie organem władzy państwowej, ale jest państwową jednostką organizacyjną dysponującą Funduszem Ubezpieczeń Społecznych powołanym do realizacji zadań z zakresu ubezpieczeń społecznych i nadzorowaną przez ministra ds. zabezpieczenia społecznego (art. 51 s.u.s. i art. 68 ust. 1 p. 1 lit. b w zw. z art. 66 ust. 4 s.u.s.). W imieniu państwa wykonuje on zadania mające zagwarantować obywatelom prawo do zabezpieczenia społecznego (art. 67 Konstytucji RP), z czego należy wnosić, że błędy wywołane wadliwym prawem z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz decyzje ostateczne uznane za bezprawne nie mogą stanowić dla Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ostatecznego usprawiedliwienia dla pozbawienia ubezpieczonych należnych im świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

W świetle powyższego, przy uznaniu koncepcji wywoływania skutków czasowych wyroków Trybunału Konstytucyjnego *ex tunc* (wsteczny, czyli usunięcia zakwestionowanej normy prawnej od chwili jej wejścia do systemu prawnego), w ocenie Sądu Okręgowego odsetki należą się za cały okres zawieszenia ubezpieczonej emerytury do dnia jego zapłaty. Na ten zamknięty okres składają się poszczególne dni opóźnienia, a należność z tytułu odsetek narasta sukcesywnie, podwyższa się bowiem z każdym dniem o stosowną kwotę pieniężną. Skoro termin wypłaty emerytury ubezpieczonej został ustalony na 25 dzień miesiąca, zasadnym było przyznanie prawa do odsetek za cały okres zawieszenia emerytury od dnia następnego po ustalonym terminie płatności tj. od 26 października 2011 r.

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w związku z cytowanymi wyżej przepisami w punkcie 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję organu rentowego z dnia 22 sierpnia 2013 r. w części i zobowiązał pozwany organ rentowy do wypłaty ubezpieczonej ustawowych odsetek od za okres od dnia 26 października 2011 r. do dnia 27 maja 2013 r.

Działając zaś na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz cytowanych wyżej przepisów Sąd Okręgowy w punkcie 2 wyroku oddalił odwołanie skarżącej w pozostałym zakresie – tj. odnośnie żądania od pozwanego odsetek ustawowych od wypłaconego ubezpieczonej wyrównania świadczenia za okres od dnia 1 października 2011 r. do dnia 25 października 2012r. uznając je w tej części za niezasadne.

SSO Ewa Bałtrukowicz